

Bilag 1.

De samvirkende
danske Landboforeninger.

København, den 9. Maj 1942.

Til det fra Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Lov om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom.

Baade under Forhandlingerne paa Rigsdagen og ved andre Lejligheder er der givet Udtryk for, at den af det høje Folketingsudvalg nu paa ny behandlede Lovgivning om Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom vel indeholder Bestemmelser, der maa anses for værdifulde for Bestræbelserne for at holde Prisen paa Landbrugsejendomme nede paa et rimeligt Niveau, men at man heller ikke maa være blind for, at denne Lovgivning i dens nuværende Form rummer Fare for, at den naturlige Afløsning i Besiddelse og Ledelse af den enkelte Landbrugsbedrift hemmes paa en Maade, der faar afgørende Indflydelse paa mange unge Landmænds Fremtidsskæbne og derigennem paa Landbrugets Udvikling i det hele. De samvirkende danske Landboforeninger ønsker at tilføje, at medens Faren herfor maaske nok er begrænset under en saadan Lovgivnings første Virketid, er det ganske utvivlsomt, at den er stærkt voksende, naar en Lovgivning som denne faar Varighed over et længere Tidsrum.

Paa et den 5. Maj d. A. afholdt Bestyrelsesmøde i De samvirkende danske Landboforeninger drøftede man dette Spørgsmaal, og der var enstemmig Enighed om, at der ved den Fornyelse af Loven af 30. Juni 1941, hvorom der nu forhandles, bør indføres Bestemmelser i selve Loven, der aabner de unge, der ikke tidligere har været i Besiddelse af en Landbrugsejendom, men hvis landbrugsmæssige Uddannelse er afsluttet, og for hvem det baade af denne og af andre Grunde er naturligt nu at faa egen Virksomhed, Adgang til en Forhøjelse af den i den omhandlede Lovs § 1 fastsatte Laanegrænse for Landbrugsejendomme. Under de nuværende Forhold haves der nemlig alt for mange Eksempler paa, at unge Landmænd, for hvem Forholdene i det hele og store tilsiger, at Tidspunktet til Erhvervelse af eget Hjem og egen Bedrift er inde, ikke er i Stand hertil, fordi Køb af Ejendom kræver større Udbetaling end den beskedne Egenkapital muliggør, og fordi Laanstiftelse til at bøde herpaa i høj Grad vanskeliggøres ved den gældende Lovgivnings Bestemmelser om Begrænsning af Adgangen til at tinglyse saadan Gæld paa Ejendommen. Og den Omstændighed, at Laanegrænsen fastsættes i Forhold til Ejendommens Vurderingssum til Ejendomsskyld, gør Forholdene yderligere vanskelige, efter som Tiden gaar og Afstanden mellem Handelsværdi og Ejendomsskyldværdi ved Udskydelse af den almindelige Ejendomsskyldvurdering bliver stedse større. De samvirkende danske Landboforeningers Bestyrelse er af den Opfattelse, at den Udvikling, man her er inde i, er uholdbar baade for de